

Be košmarų neįdomu

Žinot tą posakį – „Kitame krante žuvis geriau kimba“. Arba kaip ten žmonės perfrazuoja – visada labiau nori to, ko neturi. Ir iš to beveik tiesiogiai išplaukia pasakymas: dažnai žmonės nevertina to, ką turi.

Didžioji dauguma turbūt šitą efektą patiria santykiuose. Pavyzdžiui, supranta žmogus, kad kažką tikrai myli tik atiskyręs, ar kažkas panašaus. Daug kas tai patiria tiesiog paprastose gyvenimiškose situacijose. Pavyzdžiui sėdi namie ir labai nori į disneylandą. Nueini į disneylandą, pavargsti ir tada jau nori namo, nebenori būt disneylande. Arba tarkim gyveni kaime, tai tada nori gyventi mieste, kur daug judesio, yra daug ką veikti, galima susipažinti su daugybe žmonių. Gyvenime mieste – dievini pabūvimą gryname ore ir pagalvoji kaip ramu ir gera atitolti nuo to žmonių šurmulio ir kaip mielai gyventum kaime. Tai dažniausiai čia ir pasireiškia tas kitame krante geresnių žuvų efektas.

O man šitas efektas įgijo pavidalą per sapnus. Vaikystėje sapnuodavau labai daug košmarų. Mane persekiodavo iš kiekvieno kampo. Negalėdavau prabusti, kankindavausi košmariškame sapne – net bijodavau eiti miegoti. Turbūt nenuostabu, kad norėjau tų košmarų atsikratyti. Tai po kiek laiko ir pavyko padaryti. Na, aišku, man jau buvo 13 metų, bet vis tiek, pagaliau pavyko, ir jūs neįsivaizduojat kaip aš džiaugiausi. Bet čia ir viskas. Viskas baigta. Viskas yra tada gerai. Atrodo, problema išspręsta. Ir prie ko čia dabar tos žuvis kitame krante. Taigi ko aš dar nepasakiau, tai kad tie košmarai atsirasdavo ne šiaip sau. Jie atsirasdavo tada, kai sapnuodavau labai įspūdingus sapnus ir panaudodavau savo vaizduotę čia ir dabar, kad sau kaip sakant paformuočiau sapną. Ir tada būtent ir ateidavo košmarai. Bet jie buvo aiškūs, skaidrūs ir leido daryti sapnuose ką noriu, bei sapnuoti kuo spalvingesnius sapnus. Ir kai košmarai baigėsi, baigėsi ir stebuklingas, fantazijų pilnas sapnų pasaulis. Ir viskas buvo tada taip tuščia, taip nuodubu. Nelabai iš viso kažką sapnavau. Ir ką jūs galvojat – nusprendžiau aš tada, kad aš noriu košmarų. Kad košmarai su spalvingais sapnais yra geriau už šitą pilką ir niūrų pasaulį. Net jei ir jie yra tie baisieji košmarai.

Taigi taip, sugrįžau prie košmarų. Bet nereikėjo jų daug, kad suprasčiau, kokia tai buvo prasta idėja. Pasirodo, kažkaip, kai sapnuoji košmarą, tai tada nelabai nori jame būti, ir mieliau gyventum nuobodų ir niūrų gyvenimą, bet svarbu tik kad be tų nelabai malonių košmarų. Taigi tada vėl grįžau prie nuobodžios ir niūrios realybės, kurioje taip niūru ir nuodubu, kad ir vėl nusprendžiau grįžti prie košmarų, po kurių nelabai norėjosi dar šitą fainą dalyką dar mėginti. Ir po tokios daugybės patirtų kankinančių košmarų gyvenu dabar ramiai niūrioje realybėje su mintimi ten ir vėl sugrįžti.

Nes juk be košmarų neįdomu.

Naglis

2022-03-31 Slemui